

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Тиче ме се како живе приче

Главни јунаци ове књиге су заправо приче које је писац представио као особе, бића или појаве. Оне имају свој живот који зависи и од нас читалаца. То је за мене било забавно, духовито, али и изазовно. Прави изазов за мене су биле приче које су ме увукле у своју радњу и давале ми задатке. То ме је посебно обрадовало. Писац показује начин на који он прича даје људске особине и представља их као размажене, празне, алергичне, причљиве или без краја. Приче добијају моћ говора, разговарају с писцем. Тако нам се он обраћа и на довитљив начин нас уводи у свет књижевности и њених посебности. Писцу приче у овој књизи никако нису дале мира. Неке су се жалиле на своје јунаке, или на свој почетак или крај, једна прича била је ужасно размажена, а једна му је чак и побегла из књиге... Жалиле су се на своје проблеме, али оно што је важно, свака прича има срећан крај.

У причи „Исте приче“ писац описује две исте приче које имају исте ликове по једног змаја и витеза, али се жале једна другој и одлучују да их замене да би постале другачије. Једна другу су тиме усрећиле, а опет не знамо на који начин и да ли је прича испричана до краја.

Књига се тиче сваког ко жели себи да улепша дан једном занимљивом авантуром и магијом коју нам она пружа док читамо. Увидела сам како подстиче нашу машту и размишљање. Радо бих је препоручила за читање јер је веома забавна, дивно илустрована и има много занимљивих детаља и итекако ме се тиче како живе приче.

„Кога се тиче како живе приче“, Дејан Алексић

Пронађите разлике

